

for udøvende Kunstnere og fra Foreningen af danske Videogramdistributører.

Vanskelighederne med at håndhæve den ophavsretlige beskyttelse er et internationalt fænomen. I erkendelse heraf afholdt WIPO et møde med deltagelse fra 51 nationer i Genève i marts 1981. WIPO (World Intellectual Property Organisation) er en international organisation under FN. På mødet vedtog man enstemmigt en resolution hvori der blev udtrykt ønske om, at de enkelte lande gennem civil- og kriminalretlig lovgivning etablerer hurtige og effektive muligheder for at standse produktion, distribution samt import og eksport af piratprodukter. På europæisk plan er der både i Europarådet og indenfor EF bestræbelser i gang med henblik på en mere effektiv bekæmpelse af piratvirksomheden.

Den danske gruppe af IFPI samt Foreningen af danske Videogramdistributører har over for udvalget oplyst, at man skønner, at de ulovlige produkter for tiden (januar 1982) i Danmark udgør omkring 25 pct. af videogrammarkedet.

Reglerne om straf for krænkelse af rettighederne efter ophavsretsloven findes i § 55, stk. 1-5. Strafferammen er bøde eller under skærpene omstændigheder hæfte i indtil 3 måneder.

Af § 55, stk. 5, fremgår det, at straffebestemmelserne ikke omfatter uagtsomt forhold, medmindre uagtsomheden kan betegnes som grov. Med andre ord kræves det, at overtrædelserne er sket forsætligt eller groft uagtsomt. Herved fraviges den sædvanlige hovedregel for straffebestemmelser uden for straffeloven, hvorefter uagtsomhed er tilstrækkelig subjektiv begrundelse for strafansvaret, jfr. straffelovens § 19.

Udvalget til revision af den ophavsretlige lovgivning har i bet. nr. 944/1982 stillet forslag om en udvidelse af strafferammen, således at maksimumsstraffen sættes til fængsel i 1 år og 6 måneder. Udvalget henviser til at de senere års betydelige stigning i antallet af alvorlige retskrænkelser i form af piratvirksomhed klart indicerer at de nu gældende straffebestemmelser ikke har nogen afgørende afskrækkende effekt. De lovovertrædelser, der her er tale om er af en anden karakter, end det kendtes ved lovens gennemførelse, hvor systematiske retskrænkelser, gennemført af personer med kendskab til retsreglerne og med forsæt til at unddrage sig disse, så at sige ikke forekom. Piratvirksomhed må ses i lyset af, at rettighedshaverne for at kunne udnytte deres værker og præstationer er nødt til at sprede dem offentligt. De kan således ikke værne sig mod eftergørelsen på samme måde, som man kan beskytte en fysisk genstand mod

tyveri. Desuden indebærer selve den grundlæggende opbygning af det ophavsretlige system, at rettighedshaverne til en begyndelse må investere i værkerne. Først når disse bliver vist offentligt eller solgt, er der mulighed for at tjene investeringerne hjem, og piratudgaverne rammer derfor den sektor, som lever af kulturprodukter, på et sårbart punkt. Endvidere må det bemærkes, at de forholdsvist store beløb, som ofte må investeres i en ulovlig produktion, vidner om en ikke ringe fasthed i det kriminelle forsæt.

Udvalget har med sit forslag om en maksimumsstrafferamme på fængsel i 1 år og 6 måneder lagt vægt på, at en tilsvarende straf gælder for en række berigelsesforbrydelser (dog ikke i gentagelsestilfælde) såsom f.eks. tyveri, bedrageri og skyldnersvig, jfr. straffelovens § 285, stk. 1. Man har endvidere lagt vægt på, at af hensyn til faren for, at lovovertrædelser koncentrerer sig i lande med begrænsede sanktioner, bør straffen være nogenlunde på højde med, hvad der gælder i vore nabolande. I Vesttyskland straffes ophavsretskrænkelser med fængsel i op til 1 år og i Sverige og Finland er de fornylig gennemført en forhøjelse af strafferammen, således at der nu kan idømmes fængsel i op til 2 år. I Norge forventes der i nær fremtid fremsat forslag om en skærpelse af strafferammen.

Ministeriet for kulturelle anliggender er enig med udvalget i at der, når det gælder særlige typer af lovovertrædelser nemlig dem, der kan karakteriseres som piratvirksomhed, er behov for en udvidelse af strafferammen. Efter forhandling med justitsministeriet har man imidlertid fundet det rigtigst, at den udvidede strafferamme også kun kommer til at gælde for de omtalte særlige typer af lovovertrædelser. I forhold til de mere »traditionelle« ophavsretskrænkelser vil det efter ministeriets opfattelse være fuldt tilstrækkeligt at have mulighed for idømmelse af bøde, og der stilles derfor forslag om, at man samtidig med at strafferammen udvides for så vidt angår de særlige tilfælde af lovovertrædelser ophæver adgangen til under skærpene omstændigheder at anvende hæftestraf for de almindelige lovovertrædelser.

Der stilles desuden forslag om, at lovens straffebestemmelser affattes og opstilles på en mere overskuelig måde. Bestemmelserne findes i den gældende lov i § 55, stk. 1-5, men foreslås nu givet i 7 selvstændige paragraffer som § 55 og § 55 a)-f).

Til § 55

Bestemmelsen omhandler de tilfælde af overtrædelser af lovens bestemmelser, hvor overtrædel-